

§ 18.

Udkastet har af de i Motiverne S. 14 angivne Grunde og i Overensstemmelse med de fleste nyere Love fundet Anledning til i Almindelighed — bortset fra Tilfælde, hvor Pligten til at forevise en Bexel til Accept, maaske antes stemmende med Bexlens særlige Natur — at ophæve den gjældende Retts Regel om Pligten til under Tab af Bexlret at forevise Bexlen til Accept inden en bestemt Tid. En saadan Pligt er efter Udkastet kun tilstede i de i dels §§ 18 og 19 angivne Tilfælde. Ved Dag- og Datoverler paahviler ifølge denne Paragrafs første Punktum Forevisningspligt kun Bexleieren, naar Bexlen er domicilieret, og Erassenten ikke paa Bexlen har opgivet, ved hvem Betaling paa det angivne Betalingssted skal erlægges, i hvilket Tilfælde en Forevisningspligt synes noget nær selvfølgelig. Thi at Bexleieren skulde være berettiget til, inden først at opføre Erassaten paa hans Adressested, at træde Betaling af ham paa Domicilstedet, hvor han efter al Sandsynlighed ikke er at finde, kunde i de fleste Tilfælde paa Forhaand vides blot at ville føre til en Protest de non solutione mod en paa Stedet ikke tilstedeværende Person og deraf følgende Regres, se Betænkningen til det reviderede Udkast S. IX og Motiverne S. 16. Bestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 27, der foreskriver en almindelig Forevisningspligt ved Bexler, der ere stillede a dato, vil herved bortfalde. At der ikke af Erassenten udenfor de i Udkastet angivne Tilfælde kan opstilles nogen Forevisningspligt, hvis Oversiddelse skulde have væretlig Betydning, følger af Udkastets Tavshed, jfr. Motiverne Pag. 15. Angaaende Tiden, inden hvilken Forevisningen skal ske i det i Paragrafen ommeldte Tilfælde, bestemmes itkun, at ikke blot Forevisning men ogsaa Protest skal finde Sted før Forsaldsdagen, hvorved dog bliver at bemærke, at en ydeligere Begrænsning vil følge af Udkastets § 21. Paragrafens andet Punktum fastsætter for de Tilfældes Vedkommende i hvilke Forevisningspligt ienddeles bestaar, i Overensstemmelse med Fdn. 18de Mai 1825 § 35, at Pligtens Opfyldelse medfører Bexlrettens Tab mod Erassent og Erassenten, jfr. hermed, hvad der i det følgende vil blive bemærket ved Udkastets § 93. Bestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 33 er der, da den er selvfølgelig, ingen Grund til at gentage.

Ved Bexler lydende paa Betaling efter Sigt har den gjældende Retts Regel om Forevisningspligt i Fdn. 18de Mai 1825 § 28 sin naturlige Grund i Nødvendigheden af et Udgangspunkt for Forsaldstidens Beregning. Uagtet dette Hen syn med Nødvendighed kun vilde medføre en Forevisning til dateret Paategning om Sigt, har man

dog ikke fundet Grund til at forandre den gjældende Ret, som kræver Presentation til formelig Accept, jfr. Mot. S. 17. Paragrafens første Punktum stadfæstet forsaavidt den gjældende Ret, men forandrer de i Fdn. 18 Mai 1825 § 28 jfr. § 29 fastsatte Friste, se Mot. S. 17. Ikke blot Forevisningen men ogsaa Protesten skal finde Sted inden de fastsatte Fristers Udlob, og forsaavidt som Fdn. 18. Mai 1825 § 29 maatte indeholde noget bestemt afvigende, foresligger der en Forandring i den gjældende Ret. Den Frist af toende Sognedage, som i Udkastets § 41 gives Bexleiere til at optage Protest de non solutione, bliver der altsaa her ikke Tale om. Forfrister i Bexlens Text om Fristen ere udtrykkeligt erklærede for gyldige, ikke blot naar de forforte den lovbestemte Frist men ogsaa — hvad der ikke er gjældende Ret — naar de forlange denne. Paragrafens 3die Punktum svarer til det andet Punktum i § 18.

Ifølge Forevisningspligtens Grund i dette Tilfælde paahviler Paragrafen Protest, selv hvor Erassatens Vægring kun gjælder Acceptens Datering. For det Tilfælde at Accept ikke meddeles, eller at Accepten ikke dateres, hvor altsaa det normale Udgangspunkt for Forsaldsdagen faaves, gives Bestemmelser, dels i Paragrafens 1ste Stykke i Slutningen, hvorefter Forsaldstiden, naar Protest er optagen regnes fra Protestdagen, dels i Paragrafens 3die Stykke, hvor det bestemmes, at Forsaldsdagen, naar Protest i Anledning af ikke dateret Accept undlades, i hvilket Tilfælde der jo kun bliver Tale om Bexlret mod Acceptanten, i Forhold til denne regnes fra Forevisningsfristens sidste Dag. Bestemmelsen i Fdn. 18. Mai 1825 § 24 3die Punktum bliver saaledes forandret.

§ 20.

I det Udkastet kun opstiller Pligt til Forevisning til Accept i de i §§ 18 og 19 ommeldte Tilfælde, bliver det udenfor disse Tilfælde, selv om Bexlen er forevist til Accept og Accept er nægtet, nødvendigt til Bevaring af Bexlretten at optage Protest de non acceptatione. Derimod fastholder Udkastet en Pligt til at give Underretning om Protest for manglende Accept (ikke derimod for ikke dateret) i alle Tilfælde, hvor saadan Protest er foretagen, medmindre da Efteraccept efter Udkastets § 28 har fundet Sted. Denne Notifikationspligt svarer imidlertid herved i Omfang eller i Strængthed til den i Fdn. 18de Mai 1825 §§ 34 og 35 fastsatte, navnlig medfører dens Oversiddelse ikke Bexlrettens Tab. Herom henvises iøvrigt til Udkastets §§ 45—47 og til hvad der i det følgende vil blive bemærket om disse.